ФАВАРЫТ АЛФЁРАЎСКАГА ФОНДУ

Алфёраўскі фонд і Нацыянальная акадэмія навук назвалі пераможцу конкурсу сярод маладых навукоўцаў. Прэмія прысуджана Аляксею Труханаву, кандыдату фізіка-матэматычных навук, вядучаму навуковаму супрацоўніку Навукова-практычнага цэнтра Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі па матэрыялазнаўстве.

Маладых навукоўцаў ацэньвалі. Маладых навукоўцаў атрымаў пры тайным галасаванні камісіі абсалютную большасць галасоў за работу «Шматслойныя плёначныя, нанапамерныя і кампазіцыйныя матэрыялы для экранавання прылад мікраэлектроннай тэхнікі ад магнітных і электрамагнітных палёў натуральнага і штучнага паходжання».

Вядомымі вучонымі Беларусі для ўдзелу ў конкурсе былі вылучаны шэсць кандыдатур маладых навукоўцаў, работы якіх атрымалі прызнанне не толькі ў нашай краіне, але і за мяжой. Па загадзя дасягнутых дамоўленасцях, інфармацыя аб вылучэнні кандыдатаў не рабілася здабыткам грамадскасці. Намінанты (а гэта вядучыя вучоныя краіны ў пэўнай вобласці) не ставілі ў вядомасць намінантаў аб іх вылучэнні на суісканне прэміі. Прычым гэтая канфідэнцыяльнасць захоўвалася на ўсіх этапах конкурсу аж да прыняцця рашэння. Члены камісіі па прэміях заслухалі даклады намінатараў аб дасягненнях маладых навукоўцаў, абмеркавалі змест іх работ, публікацыйную, дзелавую і грамадскую актыўнасць. У бюлетэні для тайнага галасавання былі ўключаны ўсе шэсць вылучаных кандыдатур.

Прэмія Алфёраўскага фонду і Нацыянальнай акадэміі навук за навуковыя работы і вынаходкі, якія маюць важнае значэнне для фундаментальнай і прыкладной навукі, была заснавана ў чэрвені бягучага года ў мэтах заахвочвання маладых навукоўцаў. Ініцыятыва належыць нобелеўскаму лаўрэату, віцэ-прэзідэнту Расійскай акадэміі навук, замежнаму члену НАН Беларусі, акадэміку Расійскай акадэміі навук Жарэсу Алфёраву. Прэмія будзе ўручацца штогод напярэдадні гадавіны стварэння Нацыянальнай акадэміі навук па выніках конкурсу. Пераможца атрымлівае суму ў беларускіх рублях, эквівалентную 2,5 тысячы долараў.

Намінацыя, па якой абвяшчаецца конкурс, вызначаецца штогод рашэннем Бюро Прэзідыуму НАН Беларусі па ўзгадненні з акадэмікам Жарэсам Алфёравым. Сёлета пераможца вызначаўся ў намінацыі «Нана- і мікраструктуры: тэхналогіі атрымання, даследванні і новыя прымяненні». Для найбольш поўнага ахопу ўсіх напрамкаў даследаванняў прадугледжана ратацыя намінацый у рамках трохгадовага цыкла. Налета пераможцы будуць вызначацца па наступных напрамках: фізіка, матэматыка, інфарматыка і фізіка-тэхнічныя навукі.

Надзея НІКАЛАЕВА.

МІНУС 40 СЁЛЕТА НЕ ПЛАНУЕЦЦА

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

Дзмітрый Рабаў упэўнены, што і ў студзені тэмпература таксама будзе трымацца ў межах кліматычнай нормы. Падобнай можна назваць сітуацыю і з лютым, аднак існуе адно адрозненне: у паўднёвых раёнах сярэдняя месячная тэмпература паветра чакаецца недзе на 0,1–0,5 градуса ніжэйшай за кліматычную норму.

Не раіць спадар Рабаў верыць усім сінаптычным прагнозам на зіму, якія прапануюцца спажыўцам у пачатку восені так званымі «прафесарамі ад інтэрнэту». Насамрэч казаць пра ўсталяванне анамальна нізкіх тэмператур у зімовы перыяд 2014–2015 гадоў не прыходзіцца. Штогод тэмпература паветра апускаецца да мінус 20–30 градусаў, асабліва гэта характэрна для студзеня. Такія тэмпературы магчымыя і сёлета, лічыць Дзмітрый Рабаў. А вось гаварыць, наколькі снежнай будзе наша зіма, увогуле нельга. Бо для таго, каб выпала вельмі

Фота Анатоля КЛЕШЧУКА.

шмат снегу, дастаткова ўсяго адного сур'ёзнага цыклону.

На поўначы падмарозіць, а ў Мінску — пад нагамі каша

Ужо традыцыйна начальнік службы паспрабаваў зрабіць папярэдні прагноз на галоўнае свята года. Такім чынам, у навагоднюю ноч тэмпература паветра па краіне з верагоднасцю ў 70% складзе ад мінус 4–5 градусаў па паўночным ускодзе да плюс 1–2 градусаў па захадзе краіны. У Мінску ў гэтую ноч чакаецца мінус 1–3 градусы, а ўдзень — каля 0. У цэлым на тэрыторыі Беларусі прагназуюцца невялікія ападкі ў выглядзе снегу і мокрага снегу, удакладнілі спецыялісты. Не зусім зразумела пакуль і са снегам на святы. Усё будзе залежаць ад таго, колькі яго выпадзе напярэдадні. Разам з тым у сталіцы якаснага снегу ў першыя дні студзеня мы яўна не ўбачым. Пры нулявой тэмпературы любы снег у межах вялікага горада ператвараецца ў шэрую кашу.

Чакаем рэкордаў з «плюсам»?

Нагадаем, што ў Беларусі самай халоднай, па выніках метэаралагічных назіранняў, лічыцца зіма 1939–1940 гадоў, калі на метэастанцыі Талачын тэмпература паветра склала мінус 42,2 градуса. Аднак паўтарэння падобных маразоў у гэтым зімовым сезоне нашы спецыялісты не чакаюць. Гэта тлумачыцца тым, што ўжо больш за 20 гадоў на планеце назіраецца ўстойлівая тэндэнцыя глабальнага пацяплення.

Адзначым некалькі фактаў і па снежні. Абсалютны мінімум тэмпературы паветра (мінус 38,6 градуса) быў зафіксаваны на метэастанцыі Езярышча мінулага 31 снежня 1978 года. А цяплей за ўсё ў першы месяц зімы было ў Брэсце 5 снежня 1961 года. Пры тэмпературы паветра плюс 14,5 градуса тады на захадзе Беларусі стаяла амаль вясна.

Сяргей КУРКАЧ.

■ Са святам!

ЗАЎСЁДЫ МАЛАДАЯ «АЛЕСЯ»

У Нацыянальнай бібліятэцы Беларусі прайшоў «круглы стол» на тэму «Жанчыны Беларусі: Асобы, падзеі, часопіс», прысвечаны святкаванню 90-годдзя часопіса «Алеся».

Фота Аляксандра ШАБЛЮКА.

Міністр інфармацыі Лілія Ананіч віншуе з юбілеем часопіса намесніка дырэктара РВУ «Выдавецкі дом «Звязда» — галоўнага рэдактара «Алесі» Ларысу Ракоўскую.

Міністр інфармацыі Лілія **АНАНІЧ** зачытала віншаванне калектыву «Алесі» ад кіраўніка краіны Аляксандра Лукашэнкі.

— Старонкі «Алесі» паказваюць развіццё не толькі жаночага руху, яны паказваюць, як развівалася наша краіна,— сказала Лілія Станіславаўна.— Жанчына — гэта душа сям'і, народа і нацыі, яна фарміруе духоўны код грамадства. Пагартаўшы старонкі гэтага выдання, мы можам убачыць, якімі былі нашы бабулі і што любілі нашы мамы. Часопіс дае самую шырокую палітру жыцця беларускай дзяржавы. Хацелася б, каб ён, нягледзячы на свой узрост, заўсёды заставаўся маладым і юным, таму што жанчыны таксама заўсёды застаюцца маладымі. Сёння яны займаюць важныя пасады ў грамадскіх, дзяржаўных структурах, на прадпрыемствах, у арганізацыях і пры гэтым выхоўваюць дзяцей, з'яўляюцца добрымі гаспадынямі і жонкамі. Берагчы духоўна-маральныя каштоўнасці ў нашай краіне — у гэтым асноўная задача жаночага часопіса.

— Сёння мала якія часопісы і газеты маюць такую багатую гісторыю,— далучылася да віншаванняў **суструшыня грамадскага аб'яднання «Беларускі саюз жанчын» Антаніна МОРАВА**.— Мяняліся назвы часопіса, рубрыкі, мяняліся рэдактары і эпохі, але заставалася заўсёды адно — змест. Задачы, якія былі пастаўлены перад выданнем 90 гадоў таму, актуальныя і сёння. Гэта праблемы жанчын, сям'і і выхавання дзяцей. Часопіс расказвае пра лёсы жанчын, дапамагае парадамі, адукоўвае — дзеліцца радасцю.

Гутарка за круглым сталом атрымалася цікавая. І гэта не дзіўна, бо ў ёй удзельнічалі людзі, якія мелі самае непасрэднае дачыненне да выпуску часопіса і да яго праблематыкі. На мерапрыемстве прысутнічалі жанчыны, якія ўзначальвалі «Алесю» ў розныя гады: Марыя Карпенка, Раіса Баравікова, Тамара Бунта, а таксама старшыня цэнтральнага камітэта прафсаюза работнікаў культуры Наталля Аўдзеева, генеральны дырэктар РУП «Белпошта» Ірына Саксонава, намеснік старшыні Саюза жанчын, старшыня аддзялення «Сялянка» Рэгіна Давідовіч. Вёў «круглы стол» намеснік дырэктара РВУ «Выдавецкі дом «Звязда» — галоўны рэдактар часопіса «Полымя» Алесь Бадак.

Сёння «Алеся» — адно з найстарэйшых выданняў Беларусі, адзіны ў краіне дзяржаўны часопіс для жанчын. Першы нумар «Беларускай работніцы і сялянкі» (так тады называлася выданне) убачыў свет у канцы лістапада 1924 года. На працягу ўсёй гісторыі рэдактарамі часопіса былі выключна жанчыны.

З першага кастрычніка 2014 года часопіс «Алеся» выдаецца «Выдавецкім домам «Звязда». Заснавальнікамі часопіса з'яўляюцца Міністэрства інфармацыі Беларусі і грамадскае аб'яднанне «Беларускі саюз жанчын».

Наталля ТАЛІВІНСКАЯ

■ Індустрыя гасціннасці

КАБ ПРЫМАЦЬ І РАДАВАЦЬ ЛЮДЗЕЙ

У 1959 годзе многія рэчы, такія як, напрыклад, тэлевізар у дамах простых савецкіх грамадзян, былі вялікай рэдкасцю і раскошай. А ў новаўзведзенай гасцініцы «Мінск», якая афіцыйна адкрылася 15 студзеня і была першай у рэспубліцы гасцініцай павышанай камфортнасці, тэлевізар быў не толькі на кожным паверсе, але і ў кожным нумары!

ВІЗІТНАЯ КАРТКА РЭСПУБЛІКІ

Значнасць падзеі адкрыцця падобнай установы складана пераацаніць. Новы атэль быў узведзены па праекце архітэктара Генадзя Баданава ў стылі «рацыяналізм» на галоўнай магістралі сталіцы (тады яна мела назву праспект імя Сталіна) на месцы колішняй гасцініцы «Нова-Берлін». Ён павінен быў стаць не толькі візітоўкай Мінска, што адлюстравалася ў яго назве, але і ўсёй БССР. На шасці паверхах гасцініцы размясціліся 265 камфартабельных нумароў на 447 месцаў. Пра ўзровень новай установы сведчыла і тое, што, апроч тэлевізараў, у кожным нумары былі прадугледжаны поўны санвузел і тэлефон. А яшчэ тут было ўласнае паштовае аддзяленне, тэлефонная станцыя з выхадам у міжгароднія і міжнародныя сеткі, ашчадная каса і камбінат бытавога абслугоўвання. Таксама на тэрыторыі гасцініцы працавалі буфет, кругласутачны буфет-бар, а на першым паверсе знаходзіўся рэстаран «Мінск», які карыстаўся вялікай папулярнасцю ў мінчан і гасцей.

Адметна, што самы першы здымак новага атэля быў апублікаваны 30 снежня 1958 года ў газеце «Звязда», а ўжо ў 1959 годзе (тады святкавалі 40-ю гадавіну ўтварэння БССР) гасцініца прыняла сваіх першых пастаяльцаў.

Тое самае першае фота гасцініцы, размешчанае ў «Звяздзе».

Гасцініца «Мінск» займела такую папулярнасць, што неўзабаве з'явілася неабходнасць пашырыць плошчы для пражывання гасцей, і ўжо праз 10 гадоў, у 1969-м, быў узведзены другі яе сяміпавярховы корпус па праекце архітэктараў Георгія Сысоева і Сяргея Мусінскага са 105 нумарамі на 324 месцы. Кожны нумар быў абсталяваны па аналагу з апартаментамі першага корпуса, а на апошнім паверсе размясціўся рэстаран «Сёмае неба», які пасля стаў легендарным. Такім чынам, на цяпер ужо Ленінскім праспекце з'явіўся цэлы гасцінічны комплекс.

Так выглядалі першыя нумары.

Вядома, немалая адказнасць лягла на долю персаналу гасцініцы, бо яму давялося прымаць не толькі суайчыннікаў, але і замежных гасцей. А сярод пастаяльцаў галоўнага атэля краіны былі і дзеячы партыі і ўрада, навукі, культуры, мастацтва, міжнародныя дэлегацыі. Ці варта казаць, наколькі сур'ёзным выпрабаваннем на прафесійную кампетэнтнасць і майстэрства для персаналу гасцінічнага комплексу стала Алімпіяда-80?.. Тады Мінск, у ліку іншых савецкіх гарадоў, прымаў удзельнікаў алімпійскіх футбольных баталій. Увесь свет тады пільна сачыў не толькі за ходам спартыўных спаборніцтваў у Мінску за «жалезнай заслонай». Не меншая ўвага надавалася тым умовам, у якіх былі арганізаваны побыт і вольны час зорак сусветнага спорту. Але гасцінічны комплекс з гонарам вытрымаў гэты іспыт, пакінуўшы ў памяці алімпійцаў толькі добрыя ўспаміны, а на старонках кнігі ганаровых гасцей — падзячныя водгукі.

ПЕРШАЯ ЧАТЫРОХЗОРНАЯ

Новая старонка гісторыі сталічнай гасцініцы «Мінск» пачалася ў 1995 годзе, калі комплекс увайшоў у структуру Кіраўніцтва справамі Прэзідэнта. Час патрабаваў выводу індустрыі гасціннасці на прынцыпова новы, сучасны міжнародны ўзровень.Таму адным з пытанняў, якія паўсталі перад адміністрацыяй комплексу, стала рэканструкцыя гасцініцы, якая і была праведзена ў 2001—2002 гадах. У выніку ў беларускай сталіцы з'явіўся першы ў краіне сучасны атэль катэгорыі «4 зоркі» (пра «5-зоркавыя атэлі ў сталіцы ў той час яшчэ гаворкі не было). Разам з тым, папоўніцся скарбонка нашай культурнай спадчыны: у жніўні 2001 года гасцінічны комплекс «Мінск» быў унесены ў Дзяржаўны спіс гісторыка-культурных каштоўнасцяў Рэспублікі Беларусь.

Сучасны атэль мае 265 камфартабельных нумароў, уключаючы два апартаменты і прэзідэнцкі нумар. Да паслуг гасцей — рэстаран «Мінск» і ўтульны лобі-бар, банкетная зала, рэстаран і бар «Сёмае неба». Для дзелавых людзей у гасцініцы абсталяваны канферэнц-зала, бізнес-хол і пакой перамоў; ёсць бізнес-цэнтр, а таксама аўтастаянка, якая ахоўваецца кругласутачна. Для аматараў адпачынку на тэрыторыі атэля размясціліся фітнес-клуб, салон прыгажосці, казіно і начны клуб, пункт абмену валют. Усе нумары атэля абсталяваны электроннымі замкамі, кандыцыянерамі, дэтэктарамі дыму. У кожным нумары ёсць тэлефон з выхадам на міжнародную лінію, тэлевізар, міні-бар і міні-сейф. Апроч таго, пастаяльцы могуць бясплатна выходзіць у інтэрнэт праз Wi-Fi.

Не сакрэт, што цяпер гасцінічны бізнес не толькі ў Беларусі, але і па ўсім свеце існуе ва ўмовах жорсткай канкурэнцыі. Як грыбы пасля дажджу, у горадзе «растуць» усё новыя атэлі, з'явілася ўжо некалькі гасцініц катэгорыі «5 зорак». Аднак «Мінск» не здае пазіцый, у многім дзякуючы таму, што яе супрацоўнікі шмат робяць, каб працягваць «трымаць марку» і адпавядаць свайму статусу. «Мы пастаянна ўдасканальваем сістэмы прадастаўлення зніжак на пражыванне, распрацоўваем праграмы лаяльнасці госця, павышаем кваліфікацыю персаналу, абавязкова ўлічваем водгукі пастаяльцаў», — расказваюць маркетолагі атэля, аднак, вядома ж, усіх сакрэтаў паспяховага вядзення гасцінічнага бізнесу не раскрываюць.

Апроч тэлевізараў, у кожным нумары былі прадугледжаны санвузел і тэлефон. А яшчэ тут было ўласнае паштовае аддзяленне, тэлефонная станцыя з выхадам у міжгароднія і міжнародныя сеткі, ашчадная каса і камбінат бытавога абслугоўвання.

Варта адзначыць, што на прадпрыемстве пастаянна ўдасканальваюцца формы і метады аказання паслуг гасцям атэля. Няспынна пацвярджаючы сваё майстэрства, «мінскія» кухары ўдзельнічаюць у прафесійных конкурсах, у тым ліку міжнародных з'езды ўзроўню. Апроч таго, у свой час упершыню ў індустрыі беларускай гасціннасці менавіта тут была створана асобная служба па рабоце з гасцямі. Гэта аналаг расійскай і замежнай практыкі

інстытута консьержаў. На гэтую адказную пасаду прызначаюцца камунікабельныя, добразычлівыя і таварыскія людзі з веданнем замежных моў. У абавязкі ўваходзіць аказанне ўсебаковай інфармацыйнай дапамогі гасцям атэля.

ГІСТОРЫЯ ПРА ПАПЯЛУШКУ

Якіх толькі гасцей з усяго свету, у тым ліку ганаровых, не даводзілася прымаць супрацоўнікам атэля за час яго існавання! За крыху больш чым дзесяцігоддзе ў новым статусе пад «мінскім» дахам спыняліся ўрадавыя дэлегацыі і місіі, грамадскія і палітычныя дзеячы, дзеячы навукі, мастацтва, культуры і іншых абласцей, зоркі сусветнай эстрады і спорту. Калі пагартаць кнігу ганаровых пастаяльцаў, можна знайсці там імёны любімцаў беларускай публікі, бадай, усіх узростаў, жанраў, стыляў і кірункаў...

Сапраўдным выпрабаваннем (але адначасова і гонарам) для персаналу атэля стаў прыём пачэсных VIP-гасцей у гонар 60-й гадавіны вызвалення Беларусі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў: першай жанчыны-касманаўта, генерал-маёра авіяцыі, Героя Савецкага Саюза Валянціны Церашковай, двойчы Героя Савецкага Саюза, лётчыка-касманаўта, генерал-палкоўніка авіяцыі Пятра Клімука, легендарнага паветранага аса Вялікай Айчыннай вайны і вайны ў Карэі, Героя Савецкага Саюза, генерал-маёра авіяцыі Сяргея Крамарэнкі, двойчы Героя Савецкага Саюза, генерал-палкоўніка авіяцыі Уладзіміра Кавалёнка і іншых.

А яшчэ дзякуючы візіту высокіх замежных гасцей атэль займеў нават сваю сапраўдную казачную гісторыю. Падчас гасцявання ў атэлі наследны прынц Дубая Саід-аль Мактум сустрэў тут адну з супрацоўніц гасцініцы, 19-гадовую Наташу Аліеву. Высокі госць зразумеў, што адшукаў сваё шчасце і, доўга не думаючы, прапанаваў дзяўчыне сваю руку і сэрца. Цяпер шчаслівыя наследны прынц і прынцэса Дубая (Наташа Аліева стала прынцэсай Дубая Аішэй) з сынам час ад часу прыязджаюць у Беларусь і наведваюць атэль як месца, дзе звёў іх лёс. І як тут не паверыць у казку і ў тое, што Папялушка можа пераўтварыцца ў прынцэсу?..

Падчас гасцявання ў атэлі наследны прынц Дубая Саід-аль Мактум сустрэў тут адну з супрацоўніц гасцініцы. Высокі госць зразумеў, што адшукаў сваё шчасце і, доўга не думаючы, прапанаваў дзяўчыне сваю руку і сэрца.

САКРЭТЫ ПОСПЕХУ

Паўна, не выпадае спрачацца пра тое, што найбольш важным крытэрыем поспеху і эфектыўнай работы прадпрыемства з'яўляецца аб'яднанне калектыву ў каманду аднадумцаў. У атэлі гэтаму надаецца вялікая ўвага: персанал гасцініцы — сапраўды як адна вялікая сям'я. Тут маральна і матэрыяльна падтрымліваюць сваіх супрацоўнікаў не толькі падчас работы, але і пасля таго, як яны выходзяць на пенсію. Не забываюць ганаровых работнікаў і ветэранаў вайны, якія аддалі працы ў гасцініцы не адзін дзясятак гадоў. Тут памятаюць пра ўсіх кіраўнікоў гасцініцы (а гэта тузін да сённяшняга дня), пачынаючы з самых першых — Міхаіла Фёдаравіча Дзячко і Аляксея Аляксандравіча Мачалава, якія былі дырэктарамі ў 1959 годзе. І хоць цяпер яны, на жаль, пакінулі ўжо гэты свет, адміністрацыя атэля не губляе сувязі з іх дзецьмі і ўнукамі. Цёпла адзываюцца супрацоўнікі і аб цяперашнім дырэктары атэля «Мінск» Мікалаю Раманавічу Жураўскім, які кіруе прадпрыемствам з 1998 года і з'яўляецца першым дырэктарам менавіта першага сучаснага атэля ў горадзе і краіне.

Увогуле дзякуючы прадуманаму кіраўніцтву і кадравай палітыцы, а таксама комплексу мерапрыемстваў па падрыхтоўцы і навучанні персаналу сталі магчымыя ўсе дасягненні атэля ў індустрыі гасціннасці і якасці абслугоўвання. Канешне, казаць, што поспех на прадпрыемства прыходзіў лёгка і адразу, нельга. «Першаадкрывальнікам»

Гасцініца «Мінск» адзначае 55-гадовы юбілей

атэля даводзілася вучыцца прамудрасцям майстэрства, можна сказаць, на хаду, пераймаючы, аналізуючы і перапрацоўваючы вопыт лідараў гасцінічнага бізнесу. Бадай, дзякуючы гэтаму «Мінск», застаючыся адным з самых старых атэляў з багатай гісторыяй, працягвае падтрымліваць імідж аднаго з самых фешэнебельных у сталіцы. Са сцен атэля выйшлі сапраўдныя спецыялісты індустрыі гасцінасці, якія сталі топ-менеджарамі вядучых атэляў горада і краіны.

Цяпер, калі ВНУ краіны ўжо арганізавалі і праводзяць прафесійную падрыхтоўку спецыялістаў індустрыі гасцінасці, кіраўніцтва атэля праводзіць ажыццяўляць сур'ёзную селекцыю выпускнікоў. Кадры адбіраюць як сярод студэнтаў выпускных курсаў, якія праходзяць прафесійную стажыроўку ў атэлі, так і сярод выпускнікоў ВНУ, якія праходзілі практыку ў іншых гасцініцах. Дырэктар Мікалай Жураўскі пастаянна прысутнічае ў якасці эксперта на выпускных іспытах будучых атэльераў. За вялікі ўнёсак у развіццё нацыянальнай індустрыі гасціннасці Мікалай Раманавіч двойчы атрымліваў высокія ўзнагароды асабіста з рук Прэзідэнта краіны Аляксандра Лукашэнкі.

Якія патрабаванні прад'яўляе атэль для сваіх будучых супрацоўнікаў? Галоўным крытэрыем адбору з'яўляецца, безумоўна, прафесійная падрыхтоўка, абавязковыя якасці — камунікабельнасць, ініцыятыўнасць і жаданне працаваць. Работа ў гасцініцы часам можа быць непрадказальнай, і, на жаль, стрэсавых сітуацый тут не пазбегнуць. Таму важным элементам пры адборы кандыдата з'яўляецца і яго псіхалагічная ўстойлівасць, якая дазволіла б прымаць правільныя рашэнні ў неардынарных і няштатных сітуацыях. Безумоўна, вітаецца веданне некалькіх замежных моў. Акрамя гэтага, для дзеючых супрацоўнікаў атэля рэгулярна праводзіцца атэстацыі і пераатэстацыі з прысваеннем або пацвярджэннем прафесійных катэгорый.

Цяпер на базе атэля «Мінск» арганізавана ўласная падрыхтоўка прафесійных кадраў. Пэўна, найбольш яскрава пра іх дасведчанасць можа сказаць адзін факт. Менавіта гэтаму калектыву было даверана будаўніцтва і станаўленне на ўласныя «рэйкі» будучага флагмана гасцінічнага бізнесу краіны — гасцініцы «Прэзідэнт-атэль».

* * *

Напярэдадні юбілею хочацца пажадаць атэлю «Мінск» годна прайсці яшчэ не адно 55-годдзе. Каб ніколі не страціці сваёй актуальнасці радзі з гімна гасцініцы (бадай, для нашай краіны гэта ўнікальны выпадак і сведчанне сапраўднай з'яднанасці калектыву — калі атэль мае нават свой карпаратыўны гімн): «Мы вместе с городом своим гордимся именем одним».

Дзіяна СЕРАДЗЮК.
Фота Наталлі АСМОЛЫ і з архіва атэля «Мінск»